

GNISTEN

ORGAN FOR KOMMUNISTISK UNIVERSITETSLAG

AKP's 17. MAI FEIRING: KONTRAREVOLUSJONÆR FESTIVITAS

Under parolen "For internasjonal solidaritet" feirer det nasjonalsosialistiske småborgervenstre i dag den norske nasjonen og den borgerlige grunnloven som er det konstitusjonelle grunnlaget for den norske nasjonalstaten. Umiddelbart kan denne parolen virke ganske pyntelig, og det kan synes som den er egnet til å samle alle "fredselskende" og "progressive". Det er imidlertid all grunn til å understreke at den borgerlige parolen om "internasjonal solidaritet" står i en like skarp motsetning til parolen "For proletarisk internasjonalisme" som borgerskapet står i til arbeiderklassen. Proletariatets politikk bygger på klassemotstand innen det internasjonale proletariatet, den borgerlig-humanistiske internasjonale solidaritet bygger på et samarbeid mellom nasjoner, i småborgervenstres fantasiparadis, små nasjoner. Hos AKP har Norge OG f. eks. Vietnam, Palestina, Eritrea etc. felles interesser fordi de er små nasjoner. Dette er "internasjonal solidaritet" på den borgerlige nasjonalstats grunnlag, og denne type solidaritet har overhode ingen ting å gjøre med den proletariske internasjonalisme som har som sitt grunnleggende utgangspunkt at "arbeiderklassen har intet fedreland".

AKP hevder at borgerskapet har gjort 17. mai til en feiring av sine klasseinteresser. De har t.o.m. hevdet at borgerskapet har "gjort 17. mai til en feiring av privateiendommen og kongedømmet". Har 17. mai noen sinné vært noe annet? Bare den småborgerfrekke forakt for de faktiske historiske kjensgjerninger kan hevde dette.

17. mai 1814 ble grunnlaget lagt for opprettelsen av en selvstendig borgerlig nasjonalstat i Norge. Dette gjennom vedtak av en selvstendig borgerlig grunnlov og valg av en norsk konge. 17. mai har aldri vært, og kan aldri være noe annet enn feiringen av den borgerlige norske nasjonalstat. I 1814 og resten av 1800-tallet var imidlertid denne nasjonale kampen historisk progressiv fordi den siktet mot opprettelse av et selvstendig borgerlig-demokratisk regime og fordi den, gjennom å styrke eksistensbetingelsene til det norske borgerskapet, fremmet produktivkreftenes utvikling. I dag er imidlertid den borgerlig-progressive epoken forlatt for all tid. Norge er en imperialistisk stat, og det å feire den norske nasjonen er identisk med å feire den norske imperialismen. Dette uansett hvilke velvillige "folkelige" motiver den enkelte 17. mai-feirer måtte ha, og uansett hvilken nasjonalsosialistisk retorikk de enkelte AKP-talsmenn måtte utfolde ved de ulike bekransninger og andre infantile forsøk på etterlikne festvanene til det nasjonale borgerskapet som de nærer en så ulykkelig kjærlighet til. Enhver som deltar i AKP's 17. mai-feiringer plikter å være klar over at han/hun direkte bidrar til å styrke den nasjonalbevissthet som bare imperialismen kan nyte godt av i Norge. De av AKP's festdeltakere som ennå gidder å bekymre seg om marxismen burde i det minste av denn grunn sluke 17. mai-eggedosisen med litt mindre påfallende vellyst.

AKP begrunner bl. a. sin nåværende nasjonalisme med at i en kommende verdenskrig vil forsvar av Norge på et rent nasjonalt grunnlag være

1978

den aktuelle politikk. Kommunistene svarer til dette at hverken i fred eller krig er det proletariatets oppgave å forsvare den borgerlige nasjonen. Når det bryter ut en imperialistisk omfordelingskrig er det proletariatets oppgave å utnytte denne situasjonen til å fremme den proletariske revolusjonen. Og for å nå dette målet må kampen rettes mot hele borgerskapet, uansett om det er norsk, russisk eller amerikansk. I "Klassekampen" (16/5) har AKP frekkhet til å si (til og med på lederplass):

"Nettopp ved å holde den nasjonale fana høyt slår vi et slag for arbeiderklassens og folkets langsiktige revolusjonære-interesser". Forholdet er nettopp det motsatte. Ved å holde fram det norske flagget framfor det internasjonale proletariatets røde flagg sier AKP at den norske arbeiderklassens alliert er det norske borgerskapet og ikke den internasjonale arbeiderklassen. Hvilken mening skulle det ellers ha å framheve det norske. AKP har i virkeligheten lenge holdt den nasjonale fana høyt. De holdt den svært så høyt den gangen de krevde "Steng grensene" og de holder den minst like høyt når de sier "Svalbard er norsk land", og krever militant opptreden av Nordli-regjeringen.

Alle kommunister fordømmer sterkt AKP's nasjonalsosialistiske propagering av 17.mai.

KOMMUNISTISK UNIVERSITETSLAG